

Sygn. akt IC 1062/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku - Wydział I Cywilny

w osobie SSR Katarzyny Kazanieckiej – Kapała

protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Ilkowska - Kulwas

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2015 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w G.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w G. kwotę 17.365 zł (siedemnaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt pięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 14.000 zł (czternaście tysięcy złotych) za okres od dnia 22 grudnia 2012 r. do dnia 15 stycznia 2013 r.;

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 869 zł (osiemset sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych i kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku kwotę 6.155,38 zł (sześć tysięcy sto pięćdziesiąt pięć złotych 38/100) tytułem nieuiszczonej części kosztów sądowych.

SSR Katarzyna Kazaniecka - Kapała

Sygn. akt IC 1062/13

## UZASADNIENIE

Powód Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. S.K.A. w G. domagał się od pozwanego A. S. zasądzenia na swoją rzecz:

- kwoty 17.365 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22.12.2012 r. do dnia zapłaty;
- odsetek ustawowych od kwoty 14.000 zł za okres od dnia 22.12.2012 r. do dnia 15.01.2013 r.;
- zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Uzasadniając wywodzone żądanie, powód wskazał, iż w dniu 08.12.2012 r. na podstawie zamówienia telefonicznego złożonego przez pozwanego, sprzedał pozwanemu beton B-25 z domieszką zimową RAPID 610 w ilości 102 m<sup>3</sup>. Pozwany wstępnie zamówił 75 m<sup>3</sup> betonu, jednak w trakcie wylewania okazało się, iż zamówiona ilość betonu jest niewystarczająca dla celów pozwanego, w związku z czym pozwany zwiększył ilość zamówionego betonu. Za sprzedany beton powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...), po doręczeniu której pozwany skierował do powoda pismo, w którym zakwestionował ilość dostarczonego betonu oraz zarzucił powodowi, jakoby ten nie dodał do betonu środka umożliwiającego wylewanie betonu w temperaturach ujemnych.

Powód podniósł, iż nie jest prawdą, aby zawyżył ilość dostarczonego betonu, a wywody pozwanego w tym zakresie w ocenie powoda zostały oparte na niemiarodajnych obliczeniach dokonanych w czasie, gdy wylany beton był w stanie zaszalowanym, w konsekwencji czego geodeta przyjął grubość betonu według danych projektowych a nie w oparciu o stan faktyczny. Tymczasem w toku dokonanych na budowie oględzin powód stwierdził, iż w rzeczywistości grubość wylanego betonu istotnie przekracza wymiary wynikające z projektu. Nadto powołany przez pozwanego geodeta przyznał, iż w swych obliczeniach nie wziął pod uwagę wieńca, co powiększyło rozbieżność pomiędzy jego teoretycznymi obliczeniami, a stanem faktycznym.

Powód wskazał także, iż w piśmie z dnia 20.12.2012 r. pozwany stwierdził, iż dostarczony beton był niezgodny ze złożonym zamówieniem, gdyż miał być wzbogacony o substancje uzdatniające, które miały umożliwić jego wykorzystanie w temperaturach ujemnych, zaś beton dostarczony przez powoda miał według pozwanego nie charakteryzować się tymi właściwościami, co miało doprowadzić do popękania powierzchni. Powód zaprzeczył, iżby dostarczony przezeń beton był niezgodny ze złożonym zamówieniem wskazując, iż dostarczony przez niego beton zawierał tzw. domieszkę przeciwmrozową RAPID 610, umożliwiającą jego wylewanie w temperaturach ujemnych, przyspieszającą twardnienie, wiązanie lub/i obniżającą ilość wody, jednakże powinien on być po wylaniu zabezpieczony przez działaniem mrozu materiałem izolacyjnym, o czym pozwany został poinformowany przez powoda. Tymczasem beton wylany na budowie pozwanego w dniu 08.12.2012 r. nie został przez pozwanego w jakikolwiek sposób zabezpieczony przed działaniem niskich temperatur materiałami izolacyjnymi.

Powód podniósł, iż dostarczony przez niego pozwanemu beton spełnia wymagania dla klasy wytrzymałości na ściskanie C20/25, wobec czego za popękanie betonu, jeżeli rzeczywiście nastąpiło, odpowiedzialność ponosi wyłącznie pozwany.

Powód wskazał także, iż pozwany zapłacił mu jedynie część kwoty wynikającej z faktury VAT nr (...) w wysokości 14.000 zł, zaś kierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W pierwszej kolejności pozwany powołując się na treść art. 207 k.p.c. podniósł, iż w związku z tym, że pozwany jeszcze przed wytoczeniem przeciwko niemu powództwa kwestionował ilość i jakość dostarczonego przez powoda betonu, winien był już w pozwie wykazać, iż ilość i jakość betonu była zgodna z umową, a jedynym dowodem mogącym taką zgodność wykazać jest dowód z opinii biegłych, o co powód nie wniósł, wobec czego w ocenie pozwanego nie sprostął ciężarowi udowodnienia, iż dostarczony przez niego beton odpowiadał warunkom łączącej strony umowy, w konsekwencji czego powództwo winno zostać oddalone.

W dalszej kolejności pozwany powołując się na przepisy o rękojmi za wady rzeczy sprzedanej podniósł, iż strony łączyła umowa sprzedaży, na podstawie której powód zobowiązał się sprzedać pozwanemu oznaczoną ilość betonu określonej jakości. Zgodnie z przepisem art. 560 § 1 k.c. w przypadku gdy rzecz sprzedana ma wady, kupujący może żądać obniżenia jej ceny. Pismem z dnia 20.12.2012 r., a więc w terminie wynikającym z przepisu art. 563 k.c. pozwany zgłosił powodowi wady rzeczy sprzedanej i zażądał obniżenia jej ceny. Wobec nieuznania przez powoda stanowiska pozwanego i żądania zapłaty pełnej kwoty wynikającej z faktury VAT nr (...), pozwany dokonał zapłaty w dniu 15.01.2013 r. kwoty 14.000 zł będącej w jego ocenie równowartością ceny sprzedanego betonu pomniejszonej

na skutek zaistnienia przedmiotowych wad. Tym samym w ocenie pozwanego roszczenie powoda sprowadzające się do różnicy między kwotą wynikającą z faktury a kwotą zapłaconą przez pozwanego powinno, ze względu na wady sprzedanego betonu, podlegać oddaleniu.

Na wypadek nie uznania przez Sąd powyższych twierdzeń pozwany zgłosił zarzut potrącenia wierzytelności w kwocie 17.365 zł przysługującej mu wobec powoda z tytułu szkody, jaką poniósł w związku z nienależytym wykonaniem zobowiązania przez powoda. Kwota 17.365 zł stanowi równowartość szkody poniesionej przez pozwanego na skutek dostarczenia mu zbyt małej ilości, do tego wadliwego betonu i stanowi różnicę pomiędzy wartością rynkową zamówionego betonu (wynikającą z faktury VAT nr (...)) a wartością rynkową faktycznie dostarczonego surowca. Swoje roszczenie w tym zakresie pozwany wywiódł z treści art. 471 k.c.

Pozwany podniósł, iż zgodnie z łączącą strony umową powód miał dostarczyć pozwanemu 102 m<sup>3</sup> betonu, a faktycznie dostarczył beton w ilości 78 m<sup>3</sup>. W ocenie pozwanego przytoczona przez powoda okoliczność rzekomych błędów w obliczeniach geodety nie ma wpływu na fakt, iż ilość betonu dostarczonego przez powoda była niezgodna z zamówieniem.

Pozwany wskazał także, iż popełnienia w dostarczonym przez powoda betonie powstały wskutek wad w surowcu polegających na tym, iż nie był on wzbogacony o wymaganą przez stronę pozwaną substancję uzdatniającą, która miała umożliwiać wykorzystanie betonu w temperaturach ujemnych oraz zbyt długie przerwy między dostawami poszczególnych partii betonu. W warunkach, jakie panowały w dniu 08.12.2012 r. (mróz) beton powinien być wylewany w sposób ciągły, przy czym dostawa i rozładunek całości surowców zajęły około 6 godzin. Nieprawdziwa jest przy tym informacja zawarta w notatce służbowej powoda z dnia 28.12.2012 r., jakoby opóźnienia w dostawach powstały na skutek braku kontaktu z pozwanym.

W opinii pozwanego beton, wbrew stanowisku powoda, był należycie zabezpieczony, a warunki jego dojrzewania nie mogły spowodować powstałych uszkodzeń. Dostarczony przez powoda beton miał należeć do klasy B-25, a charakteryzował się jakością niższą niż B-20, wskutek czego powodowi należy się niższa cena a nadto po stronie pozwanego powstała szkoda. Plany konstrukcyjne pozwanego uwzględniały beton B-25 jako dysponujący odpowiednią wytrzymałością; konstruowany budynek miał być obiektem o charakterze biurowo – hotelowym, na jego dachu przewidziane było zamontowanie jacuzzi - a w związku z zastosowaniem betonu gorszej jakości stało się to niemożliwe. Pozwany musi ponieść koszt wzmocnienia budynku oraz narażony jest na utratę dochodu w związku z uboższą ofertą, jaką może przedstawić swoim klientom.

W toku postępowania doszło do przekształcenia formy organizacyjnej powoda – na spółkę komandytową pod nazwą Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w G. (wydruk KRS – k. 178 i n.).

#### Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W związku z prowadzonymi robotami budowlanymi i w celu pozyskania surowca do wykonania prac polegających na wylewaniu betonu, właściciel obiektu położonego w G. przy ul. (...), pozwany A. S., na podstawie złożonego drogą telefoniczną zamówienia zawarł z powodem, Przedsiębiorstwem Budowlanym (...) Sp. z o.o. S.k.a. w G. umowę sprzedaży 75 m<sup>3</sup> betonu klasy B-25K-4 wraz ze środkiem mrozoodpornym RAPID 610. Termin dostawy zamówionego surowca budowlanego został przez strony ustalony na sobotę 08.12.2012 r..

okoliczność bezsporna

Pozwany zamówił 75 m<sup>3</sup> betonu w oparciu o wycenienie dokonane przez A. K., kierującego pracą ekipy zajmującej się na zlecenie pozwanego rozprawdaniem dostarczonego przez powoda w dniu 08.12.2012 r. betonu.

dowód: zeznania świadka D. K., k. 143-145; zeznania świadka Z. K., k. 145-146; przesłuchanie pozwanego A. S. słuchanego w charakterze strony, k.188-190.

W dniu 08.12.2012 r. w rejonie miejscowości G. odnotowano następujące warunki atmosferyczne w zakresie temperatur: minimalna temperatura powietrza w trakcie dnia i nocy: (- 4 °C); maksymalna temperatura powietrza w trakcie dnia: (- 1 °C), w nocy: (- 2 °C); minimalna dobowa temperatura powietrza przy powierzchni gruntu: (- 5 °C). Z uwagi na warunki pogodowe, kierownik betoniarni R. W. skontaktował się z pozwanym A. S. w godzinach porannych pytając o to, czy podtrzymuje wolę wylewania betonu w tym dniu i wskazując, iż chemia, którą powodowa firma dodaje do betonu pozwala na jego przywiezienie i wylanie, zabezpiecza przed mrozem na 24 godziny, ale beton taki powinien być następnie zabezpieczony, co najmniej plandekami, w momencie, kiedy można już na niego wejść tj. ok. 10-12 godzin po wylaniu, czasem po bokach już 3-4 godziny po wylaniu. Pozwany stwierdził, iż skoro ma plandeki do zabezpieczenia wylanego betonu, nie ma przeszkód, aby surowiec został przywieziony przez powoda zgodnie z wcześniejszą umową.

dowód: notatka służbowa powoda, k. 46-47; dokumentacja meteorologiczna, k. 173-177; zeznania świadka R. W., k.112-115; zeznania świadka W. K., k.185-187; przesłuchanie pozwanego A. S. słuchanego w charakterze strony, k.188-190 oraz 219-221

W dniu 08.12.2012 r. w godzinach porannych powód przystąpił do realizacji zawartej z pozwanym umowy sprzedaży poprzez wyprodukowanie zamówionej ilości 75 m<sup>3</sup> betonu B-25K-4 wraz ze środkiem mrozoodpornym RAPID 610. Bezpośrednio po wyprodukowaniu surowca był on załadowywany na przewożące go pojazdy w ilości 9 m<sup>3</sup> na pojazd, które następnie dostarczały surowiec na plac budowy pozwanego.

dowód: dowody dostaw, k. 22-33 oraz 169; protokoły zbiorcze 34-45 oraz 104; zeznania świadka S. S., k. 92-96; zeznania świadka R. W., k.112-115

Dostawę (rozładunek) pierwotnie zamówionej ilości 75 m<sup>3</sup> betonu na obiekt pozwanego powód wykonał w następującym czasie:

- I pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 9.00 a 9.20 – 9 m<sup>3</sup>;
- II pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 9.50 a 10.00 – 9 m<sup>3</sup>;
- III pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 10.20 a 10.35 – 9 m<sup>3</sup>;
- IV pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 10.25 a 10.45 – 9 m<sup>3</sup>;
- V pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 10.55 a 11.00 – 9 m<sup>3</sup>;
- VI pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 11.20 a 11.40 – 9 m<sup>3</sup>;
- VII pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 11.45 a 12.05 – 9 m<sup>3</sup>;
- VIII pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 12.00 a 12.15 – 9 m<sup>3</sup>, oraz
- IX pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 13.20 a 13.40 – 3 m<sup>3</sup> (rozładunek łącznie 9 m<sup>3</sup>, z czego 6 m<sup>3</sup> przypadło na II dodatkową dostawę betonu).

dowód: dowody dostaw, k. 22-33 oraz 169; protokoły zbiorcze 34-45 oraz 104; zeznania świadka S. S., k. 92-96; zeznania świadka R. W., k.112-115; zeznania świadka W. K., k.185-187; częściowo - zeznania świadka A. K., k.141-143; częściowo - zeznania świadka D. K., k. 143-145; częściowo - zeznania świadka Z. K., k. 145-146; częściowo - zeznania

świadka T. W., k. 146-147; częściowo - przesłuchanie pozwanego A. S. słuchanego w charakterze strony, k.188-190 oraz 219-221

Pomiędzy godziną 11.20 a godziną 12.00, w trakcie procesu dostarczania przez powoda na plac budowy pozwanego zamówionego surowca VIII pojazdem, znajdujący się na miejscu budowy obsługujący pompę do wylewania betonu pracownik powoda W. K. poinformował odpowiedzialnego za realizację umowy a znajdującego się w zakładzie wytwarzającym surowiec pracownika powoda R. W., iż zamówiony przez pozwanego surowiec w ilości 75 m<sup>3</sup> jest niewystarczający dla jego potrzeb.

R. W. nawiązał kontakt z pozwanym przekazując mu informację otrzymaną od operatora pompy W. K., iż zamówiony przez pozwanego surowiec w ilości 75 m<sup>3</sup> nie wystarczy dla jego potrzeb. W wyniku tej rozmowy pozwany, po zweryfikowaniu osobiście powyższej informacji, drogą telefoniczną zamówił dodatkowo u powoda 27 m<sup>3</sup> surowca, który został dostarczony na plac budowy w następującym czasie:

- IX pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 13.20 a 13.40 – 6 m<sup>3</sup> (rozładunek łącznie 9 m<sup>3</sup>, z czego 3 m<sup>3</sup> przypadły na I dostawę betonu zgodnie z pierwotną umową łączącą strony);
- X pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 14.00 a 14.20 – 9 m<sup>3</sup>;
- XI pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 14.55 a 15.10 – 9 m<sup>3</sup>, oraz
- XII pojazd – rozładunek pomiędzy godziną 15.10 a 15.25 – 3 m<sup>3</sup>.

dowód: dowody dostaw, k. 22-33 oraz 169; protokoły zbiorcze 34-45 oraz 104; zeznania świadka S. S., k. 92-96; zeznania świadka R. W., k.112-115; zeznania świadka W. K., k.185-187; częściowo - przesłuchanie pozwanego A. S. słuchanego w charakterze strony, k.188-190 oraz 219-221

W trakcie wykonywanych przez powoda w dniu 08.12.2012 r. dostaw zamówionego surowca pomiędzy godziną 12.15 (koniec rozładunku na budowie VIII pojazdu z surowcem zgodnie z pierwotnym zamówieniem), a godziną 13.20 (przyjęcie na budowę i rozpoczęcie wyładunku IX pojazdu z surowcem w ilości 9 m<sup>3</sup>, spośród których 3 m<sup>3</sup> przypadło na pierwotne zamówienie, a 6 m<sup>3</sup> na realizację dodatkowego zamówienia pozwanego) nastąpiła przerwa w jego dostawie. Spowodowana ona została tym, iż powód przyjmując dodatkowe zamówienie pozwanego potrzebował określonego, wynikającego z przyczyn technologicznych czasu na wyprodukowanie i dostarczenie pozwanemu dodatkowego surowca. W tym celu powód do ostatniego transportu wynikającego z pierwotnego zamówienia, wykonywanego przez pojazd nr IX mającego przewieźć na teren budowy ostatnie 3 m<sup>3</sup> surowca, dołożył pierwsze 6 m<sup>3</sup> surowca tytułem realizacji zamówienia dodatkowego.

dowód: dowody dostaw, k. 22-33 oraz 169; protokoły zbiorcze 34-45 oraz 104; zeznania świadka S. S., k. 92-96; zeznania świadka R. W., k.112-115; zeznania świadka W. K., k.185-187; częściowo - przesłuchanie pozwanego A. S. słuchanego w charakterze strony, k.188-190 oraz 219-221

Dostarczony przez powoda w dniu 08.12.2012 r. na obiekt budowlany pozwanego beton po zakończeniu prac związanych z jego rozproszaniem na obiekcie nie został przez pozwanego zabezpieczony przed negatywnym wpływem czynników atmosferycznych w postaci ujemnych temperatur.

dowód: dokumentacja fotograficzna, k.55-56; zeznania świadka S. S., k. 92-96; zeznania świadka R. W., k.112-115; zeznania świadka A. K., k.141-143; zeznania świadka D. K., k. 143-145; zeznania świadka Z. K., k. 145-146; zeznania świadka T. W., k. 146-147; zeznania świadka W. K., k.185-187; opinia sądowa biegłego z zakresu budownictwa W. P., k. 259-309

Dostarczony przez powoda na obiekt budowlany pozwanego w G. przy ul. (...) w wyniku wykonania łączącej strony umowy sprzedaży beton był wolny od wad i nie powstały w nim pęknięcia, a jego parametry wytrzymałościowe są wyższe niż dla zamówionego przez pozwanego betonu B-25 i spełniają wymagania Polskiej Normy PN – (...):2008 dla klasy wytrzymałości betonu B35/45.

dowód: dowody dostaw, k. 22-33 oraz 169; protokoły zbiorcze 34-45 oraz 104; opinia sądowa biegłego z zakresu budownictwa W. P., k. 259-309; opinia sądowa uzupełniająca biegłego z zakresu budownictwa W. P., k. 333-335

Ilość betonu dostarczonego przez powoda pozwanemu wyniosła 102 m<sup>3</sup>.

dowód: dowody dostaw, k. 22-33 oraz 169; protokoły zbiorcze 34-45 oraz 104; opinia sądowa biegłego z zakresu budownictwa W. P., k. 259-309; opinia sądowa uzupełniająca biegłego z zakresu budownictwa W. P., k. 333-335

Po wykonaniu umowy, powód w dniu 17.12.2012 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 31.365 zł z terminem płatności do dnia 21.12.2012 r., zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami stron. W fakturze wskazano, iż dotyczy ona płatności za 102 m<sup>3</sup> dostarczonego pozwanemu betonu B-25. Pismem z dnia 20.12.2012 r. pozwany odmówił uznania wystawionej przez powoda faktury podnosząc, iż ilość wskazanego w niej surowca została zawyżona, gdyż w rzeczywistości powód dostarczył 78 m<sup>3</sup> betonu oraz że dostarczony beton nie był zgodny ze złożonym przez pozwanego zamówieniem. Pismem z dnia 04.01.2013 r. powód zakwestionował twierdzenia pozwanego w zakresie nieodpowiedniej ilości i jakości dostarczonego betonu, wzywając ponownie do uregulowania płatności na podstawie doręczonej pozwanemu faktury. W dniu 15.01.2013 r. na rachunek powoda wpłynęła kwota 14.000 zł tytułem częściowej zapłaty za zakupiony w dniu 08.12.2012 r. beton. Jednocześnie wraz z dokonaniem powyższej płatności pozwany poinformował powoda, iż w pozostałym zakresie kwestionuje wystawioną fakturę. W dniu 18.01.2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty pozostałej kwoty 17.365 zł wraz z odsetkami ustawowymi wynikającej z faktury VAT nr (...) w terminie 3 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

dowód: fvat nr (...), k. 48; notatka służbowa powoda, k. 46; pismo pozwanego z dn. 20.12.2012r., k. 49; pismo powoda z dn.04.01.2013r., k.50-51; potwierdzenie zapłaty 14.000 zł, k. 60-61; pismo powoda z dn. 18.01.2013 r. wraz z potw. nadania, k. 62-63.

#### Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zaoferowanego przez strony niniejszego postępowania. Sąd ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.).

Dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.). Dołączone do akt dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności ani prawdziwości jak również strony ich nie kwestionowały. W oparciu o dokumenty urzędowe w postaci dokumentacji meteorologicznej - raportów Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej (k. 173-177) Sąd ustalił w szczególności warunki atmosferyczne panujące na placu budowy pozwanego podczas dostawy dostarczonego przez powoda betonu.

Dokumenty prywatne stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Powód przedłożył do akt sprawy dokumenty wskazujące na fakt przystąpienia przez niego do realizacji łączącej strony umowy w sposób zgodny z jej treścią oraz ustalonymi w tym zakresie zwyczajami przy zachowaniu należytej staranności w zakresie zawodowego charakteru jego działalności. Pozwoliły również Sądowi na poczynienie ustaleń na okoliczność ilości i jakości zamówionego betonu, ilości i jakości faktycznie wylanego betonu, okoliczności związanych z jego wylewaniem oraz zasadności podnoszonych przez strony w trakcie procesu zarzutów i twierdzeń.

Dokumenty te są istotne o tyle, iż w związku z pozostałym materiałem dowodowym zaferowanym przez strony, w tym przede wszystkim osobowymi środkami dowodowymi pozwoliły Sądowi na ustalenie stanu faktycznego w sprawie oraz dokonanie jej rozstrzygnięcia.

Sąd dopuścił i przeprowadził podczas rozprawy dowód z zeznań świadków zaferowanych zarówno przez powoda w osobach: S. S. (k. 92-96), R. W. (k.112-115), oraz W. K. (k.185-187), jak również przez pozwanego w osobach: P. C. (k.109-111), A. K. (k.141-143), D. K. (k. 143-145), Z. K. (k. 145-146) i T. W. (k. 146-147).

Świadkowie zeznawali na okoliczność ustalenia: ilości dostarczonego betonu, okoliczności związane z jego dostawą, oględzin i pomiarów wylanego betonu, dodania do betonu mieszanki przeciwmrozowej (S. S. i R. W.); zabezpieczenia betonu przed działaniem niskich temperatur (S. S., R. W., A. K., D. K., Z. K. i T. W.); jakości i gatunku dostarczonego przez powoda betonu, warunków w jakich beton został wylany i warunków jego dojrzewania (A. K., D. K., Z. K. i T. W.); czy doszło do opóźnień i przerw w wylewaniu betonu (A. K., D. K., Z. K., T. W. i W. K.); przyczyn ewentualnych opóźnień i przerw w dostarczaniu betonu, czy pozwany był obecny przy dostarczaniu i wylewaniu betonu (W. K.).

Zeznania świadków S. S., R. W. oraz W. K. Sąd ocenił jako wiarygodne i mogące stanowić podstawę dla rozstrzygnięcia sporu w niniejszej sprawie, bowiem były one spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym uznanym przez Sąd.

W oparciu o treść zeznań wyżej wymienionych świadków Sąd w szczególności dokonał ustaleń odnośnie ilości i jakości betonu dostarczonego na plac budowy pozwanego oraz zaopatrzenia go w mieszankę przeciwmrozową, okoliczności związanych z jego dostawą i przebiegu dostawy.

Zeznania świadków A. K., D. K., Z. K. i T. W. Sąd ocenił jako wiarygodne jedynie w części dotyczącej warunków atmosferycznych w jakich beton został wylany, braku zabezpieczenia wylanego betonu przed działaniem czynników atmosferycznych i warunków jego dojrzewania. W tym zakresie były one spójne i logiczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania i uznanym przez Sąd.

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom wskazanym wyżej świadkom w pozostałym zakresie, w szczególności na okoliczność ilości, jakości i gatunku dostarczonego przez powoda betonu oraz przyczyn dostaw betonu o określonych porach. Przede wszystkim treść ich zeznań w powyższym zakresie nie była spójna z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. Nadto treść złożonych przez tych świadków zeznań świadczy w ocenie Sądu o tym, iż świadkowie uzgadniali je wzajemnie pomiędzy sobą - i z tego względu należy poddać w wątpliwość ich wiarygodność. Sąd, opierając się na doświadczeniu życiowym stwierdził, iż zeznania tych świadków były do siebie - w stopniu znacznie wyższym niż przeciętny - bardzo podobne, zarówno w zakresie używanego przez świadków słownictwa i terminologii, jak i w zakresie stopnia ich szczegółowości. Praktycznie każdy z wyżej wskazanych świadków odwoływał się w swych zeznaniach do okoliczności, iż pierwsza gruszka przyjechała ok. 9.00, następna ok. 11.00, kierowana przez tego samego kierowcę; że z pierwszej gruszki ulął się beton; że najpierw wylewali beton na powierzchnię ok. 7x7 m a następnie już jedynie 4x4 m. Sąd zwrócił również uwagę na wypowiedź świadka T. W. który zeznając jako ostatni potwierdził, iż treść zeznań poprzedzających go świadków były mu znana. Wszyscy wymienieni świadkowie pracują razem, część z nich jest ze sobą spokrewniona. Nadto w ocenie Sądu byli oni bezpośrednio zainteresowani w tym, aby w toku postępowania potwierdziły się zarzuty podnoszone przez pozwanego – chociażby z tego względu, iż jak wynika z pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego, jeden z nich tj. A. K. (brat pozostałych dwóch świadków) dokonał w istocie błędnego obliczenia ilości potrzebnego na budowie betonu (co było przyczyną przerwy w jego dostawie z uwagi na konieczność domówienia w trakcie wylewania); nadto świadkowie ci nie zabezpieczyli należycie betonu, mimo, iż jak wynika zarówno z zeznań świadków współpracujących z powodową spółką jak i z opinii biegłego było to niezbędne a co więcej, pozwany był o tym informowany przez świadka R. W., niezależnie od tego, iż osoby wylewające beton powinny dysponować tego rodzaju wiedzą. Stąd też Sąd odmówił uznania zeznań świadków A. K., D. K., Z. K. i T. W. w wyżej wskazanym zakresie za wiarygodne.

Sąd nie uznał także za wiarygodne zeznań złożonych przez świadka P. C., geodety wykonującego na zlecenie pozwanego szacunek ilości dostarczonego przez powoda betonu i na tę okoliczność słuchanego. Zeznania tego świadka były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dokumentów zaofiarowanych przez powoda, zeznań świadków S. S. i R. W. oraz opinii biegłego sądowego. Nadto świadek podczas rozprawy w trakcie zeznań dotyczących sposobu dokonywania wyliczeń dostarczonego faktycznie betonu sam przyznał, iż jako geodeta z dużą dokładnością potrafi ocenić odległość, ale nie grubość czy różnicę wysokości, co miało – w świetle opinii biegłego z zakresu budownictwa – istotne znaczenie dla szacowania ilości betonu w konstrukcji budynku. Nie potrafił także w sposób logiczny wyjaśnić różnicy pomiędzy składanymi przed Sądem zeznaniami a przesłanym wcześniej do strony powodowej mailem.

Twierdzenia pozwanego A. S. słuchanego w charakterze strony odnośnie okoliczności związanych z wylewaniem betonu, w szczególności ilości i jakości dostarczonego betonu oraz ustalenia czy doszło do opóźnienia w wylewaniu betonu oraz z jakiego powodu – Sąd uznał w przeważającej mierze jako niewiarygodne, jako sprzeczne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. W ocenie Sądu wyjaśnienia pozwanego w zakresie ilości i jakości dostarczonego betonu powielają w istocie stanowisko świadków A. K., D. K., Z. K. i T. W., podczas gdy pozwany nie miał stosownej wiedzy i doświadczenia dla samodzielnego dokonania ustaleń na które się powoływał, nie wykazał i nie poparł również swoich twierdzeń w zakresie opóźnienia w wylewaniu betonu i jego powodu. Stąd Sąd uznał, iż jego twierdzenia stanowią jedynie wyraz chęci obrony przyjętego stanowiska procesowego, które pozwany przedstawiał w ślad za wiadomościami uzyskanymi od osób wylewających beton i świadka P. C. – które, jak wynika z pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności z opinii biegłego sporządzonej dla potrzeb niniejszej sprawy, nie odpowiadały stanowi faktycznemu. W konsekwencji także przesłuchanie pozwanego Sąd uznał za wiarygodne jedynie w takim zakresie, w jakim korespondowało ono z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd oddalił wniosek strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania kolejnych świadków jako nieprzydatny do rozstrzygnięcia i zmierzający do przedłużenia niniejszego postępowania w sytuacji, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia.

Kluczowym dowodem przeprowadzonym w toku niniejszej sprawy okazała się opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa W. P., sporządzona na okoliczność ustalenia ilości betonu faktycznie dostarczonego przez powoda na rzecz pozwanego w dniu 08.12.2012 r., jego jakości i klasy, a w przypadku gdy była niższa niż klasa B-25 z domieszką zimową RAPID 610 jej wartości rynkowej, jak również ustalenia czy doszło do powstania pęknięć w dostarczonym przez powoda betonie, a jeżeli tak – ich zakresu i przyczyn powstania.

Biegły dostarczył Sądowi wiadomości specjalnych niezbędnych do właściwego rozpoznania sporu zaistniałego pomiędzy stronami. Sąd uznał ten dowód za wyczerpujący, sporządzony w sposób fachowy i kompetentny, przy zachowaniu logicznego wnioskowania i właściwej metodologii. Biegły zaofiarował precyzyjne informacje z zakresu swojej specjalizacji.

Opinia biegłego była kwestionowana przez pozwanego w zakresie stwierdzonej przez niego ilości faktycznie dostarczonego przez powoda betonu. Biegły na zlecenie Sądu przedłożył w formie pisemnej opinię uzupełniającą, w której w sposób logiczny i konsekwentny odniósł się do zarzutów pozwanego. W konsekwencji Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego geodety uznając, iż opinia sporządzona przez biegłego W. P. została dokonana w oparciu o tak szczegółowe pomiary (w tym w oparciu o dokonane odwierty), których strona pozwana w żadnym stopniu nie podważyła w złożonych zastrzeżeniach do opinii, iż dowód z opinii kolejnego biegłego prowadziłby jedynie do powstania dodatkowych i zbędnych kosztów procesu a nadto wydłużyłby niezasadnie niniejsze postępowanie. Tym bardziej, iż słuchany w niniejszej sprawie w charakterze świadka P. C., pozostający biegłym sądowym z zakresu geodezji, wpisanym na listę biegłych prowadzoną przez Prezesa Sądu Okręgowego w Gdańsku, na co powołał się stając przed Sądem – wskazał w trakcie składania zeznań, iż jako geodeta z dużą dokładnością potrafi ocenić odległość, ale już nie grubość czy różnicę wysokości, co miało – w świetle opinii biegłego z zakresu budownictwa – istotne znaczenie dla szacowania ilości betonu w konstrukcji budynku. Należy zatem uznać w ocenie Sądu, iż ewentualne pomiary dokonane przez innego geodetę, mogłyby zostać oparte o pomiar odległości, ale już nie



grubość czy różnicę wysokości – które uwzględnił w swej opinii biegły z zakresu budownictwa, wykonujący opinię na zlecenie Sądu w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny między stronami był niesporny w zakresie zawartej przez nie umowy sprzedaży surowca – betonu klasy B-25K-4 w ilości 75 m<sup>3</sup> wraz ze środkiem mrozoodpornym RAPID 610 i z terminem dostawy zamówionego surowca na plac budowy pozwanego ustalonym na sobotę dnia 08.12.2012 r.. Niespornym była również okoliczność domówienia przez pozwanego w trakcie prowadzonych już w dniu 08.12.2012 r. prac - kolejnej partii betonu o tych samych parametrach w ilości 3 dodatkowych dostaw po 9 m<sup>3</sup>, w sumie w ilości 27 m<sup>3</sup>.

Powód dochodził roszczenia w oparciu o łączącą strony umowę sprzedaży, domagając się od pozwanego zapłaty za dostarczony zgodnie z jej warunkami beton. Podnosił, iż dostarczony przez niego surowiec był wolny od wad oraz dostarczony został przez niego w ilości, jakości oraz w sposób zgodny z warunkami umowy.

Pozwany w toku niniejszego postępowania kwestionował ilość i jakość faktycznie dostarczonego przez powoda betonu. W odpowiedzi na pozew, celem obalenia twierdzeń powoda pozwany zgłosił następujące zarzuty:

# naruszenie przez powoda przepisu art. 207 k.p.c. przez niezgłoszenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa celem wykazania roszczenia w zakresie odpowiedniej ilości i jakości dostarczonego przez siebie, zgodnie z wiążącą strony umową – betonu – co skutkować powinno oddaleniem powództwa jako nieudowodnionego;

# zgłoszenie w terminie ustawowym żądania obniżenia ceny dostarczonego betonu z tytułu rękojmi w związku z wadami rzeczy sprzedanej na podstawie art. 560 § 1 k.c.;

# potrącenie wierzytelności w kwocie 17.365 zł przysługującej mu wobec powoda z tytułu szkody, jaką miał ponieść w związku z nienależytym wykonaniem zobowiązania przez powoda – dostarczenia betonu nieodpowiedniej ilości i jakości (kwota 17.365 zł stanowi różnicę pomiędzy wartością rynkową zamówionego betonu wynikającą z wystawionej przez powoda faktury VAT nr (...) na kwotę 31.365 zł a kwotą 14.000 zł stanowiącą według pozwanego wartość rynkową faktycznie dostarczonego przez powoda surowca) – na podstawie przepisu art. 471 k.c.

Pozwany podniósł nadto, iż powód dostarczył mu beton w ilości niezgodnej z zamówieniem, tj. w ilości 78 m<sup>3</sup> zamiast 102 m<sup>3</sup>, oraz o nieodpowiedniej jakości, poniżej klasy B-20, podczas gdy strony umówiły się na beton klasy B-25. Ponadto w ocenie pozwanego dostarczony przez powoda beton nie zawierał umówionej substancji uzdatniającej umożliwiającej wykorzystanie betonu w temperaturach ujemnych. W wyniku braku powyższej substancji, opóźnień w dostawie surowca w dniu 08.12.2012 r. i spowodowanym tym wydłużeniem procesu wylewania betonu, dostarczony przez powoda beton, pomimo jego odpowiedniego zabezpieczenia, uległ popękaniu.

Wobec powyższego w pierwszej kolejności należało zbadać, czy powód wykonał zobowiązanie zgodnie z warunkami umowy, tj. czy dostarczył pozwanemu beton w ilości i jakości zgodnej z warunkami umowy i wolny od wad, w dalszej zaś kolejności, w świetle zarzutów podniesionych przez pozwanego, czy w związku z wykonywaniem zobowiązania powód wyrządził pozwanemu szkodę.

Powód swoje roszczenia wywodził z łączącej strony umowy sprzedaży.

Zgodnie z przepisem art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca (powód) zobowiązuje się przenieść na kupującego (pozwany) własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W jej ramach powód zobowiązał się do dostarczenia pozwanemu betonu klasy B-25K-4 w ilości 102 m<sup>3</sup> wraz ze środkiem mrozoodpornym RAPID 610 na miejsce budowy pozwanego w dniu 08.12.2012 r. Jako profesjonalista

ponosił pełną odpowiedzialność za właściwe i terminowe wykonanie umowy. Stopień staranności wymaganej od powoda należy oceniać w świetle art. 355 § 2 k.c.

Stosunek obligacyjny rodzi również odpowiednie obowiązki po stronie pozwanego. Powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. W szczególności powinien przedmiot sprzedaży odebrać oraz zapłacić sprzedawcy umówioną cenę.

Sprzedawca ponosi zaś względem kupującego odpowiedzialność za to, iż rzecz stanowiąca przedmiot łączącej strony umowy spełnia jej warunki. Zgodnie bowiem z przepisem art. 556 § 1 k.c. sprzedawca odpowiedzialny jest względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niezupełnym (rękojnia za wady fizyczne).

W toku postępowania powód zaoferował szereg środków dowodowych zmierzających – skutecznie – do wykazania, iż ilość i jakość dostarczonego przez niego betonu była zgodna z warunkami łączącej strony umowy sprzedaży. Powód zaoferował wiarygodne środki dowodowe w postaci zeznań świadków S. S. i R. W. oraz dokumentów prywatnych w postaci dowodów dostaw oraz protokołów zbiorczych na okoliczność wykazania, iż wyprodukowany i dostarczony przez niego surowiec spełniał warunki umowy, oraz że nie istniała możliwość ingerencji pracowników powoda w skład produkowanego surowca. W ocenie Sądu decydujące znaczenie miała opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa, która w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości wykazała, iż dostarczony pozwanemu surowiec nie tylko spełniał umówione warunki co do jego jakości (B25), ale wręcz je przewyższał spełniając parametry dla klasy wytrzymałości betonu B35/45.

W odniesieniu do ilości dostarczonego przez powoda betonu biegły wskazał, iż w wyniku dokonanych przezeń pomiarów należy ją ocenić na 97,84 m<sup>3</sup>. Sąd miał jednakże na uwadze, na co wskazał również biegły w sporządzonej na wniosek stron opinii pisemnej uzupełniającej (k. 333-335), iż w roku 2014, a więc dwa lata po wylaniu betonu w konstrukcji budowy pozwanego, biegły dokonując oszacowania ilości dostarczonego betonu mógł jedynie dokonać pomiaru jego ilości w konstrukcji budowli, co oznacza, iż nie mógł precyzyjnie wskazać ilości tego surowca faktycznie dostarczonej przez powoda. Nadto dokonując jego oszacowania biegły opierał się na wielkościach będących wielkościami średnimi. Niewątpliwie jednak z opinii biegłego wynika, iż podlegająca pomiarowi ilość betonu jest zbliżona do ilości wykazywanej w dokumentach złożonych do akt sprawy przez powoda (102 m<sup>3</sup>), natomiast znacznie odbiega od twierdzeń pozwanego odnośnie rzekomo wylanej ilości betonu (78 m<sup>3</sup>), jednoznacznie potwierdzając przy tym, iż było go znacznie więcej, niż wskazywał pozwany w toku niniejszego postępowania. Dlatego kierując się zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego Sąd uznał, przy uwzględnieniu ewentualnych i wysoce prawdopodobnych strat betonu przy czynnościach związanych z jego wylewaniem czy w wyniku jego wnikania w konstrukcję budowli, a nadto w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy przez stronę powodową, które Sąd z wyżej wskazanych względów uznał za w pełni wiarygodne – iż ilość dostarczonego przez powoda betonu była w rzeczywistości wyższa i odpowiadała ilości 102 m<sup>3</sup> zgodnie z twierdzeniami żądania pozwu.

Co istotne, w trakcie postępowania pozwany nie sprostął regule wynikającej z art. 6 k.c. i nie wykazał, iż beton dostarczony przez powoda obarczony był wadami, w wyniku których doszło do jego popękania. Zawnioskowany przez pozwanego na tę okoliczność dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa wykazał okoliczność zgoła odmienną, a mianowicie iż beton dostarczony przez powoda wolny jest od wad i nie posiada żadnych pęknięć.

W świetle bezsprzecznych ustaleń poczynionych powyżej bezprzedmiotowym było w ocenie Sądu rozstrzygnięcie podniesionych przez pozwanego, jako nieuzasadnionych na gruncie ustalonego stanu faktycznego sprawy zarzutów odnoszących się do żądania obniżenia ceny dostarczonego betonu z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy sprzedanej na podstawie art. 560 § 1 k.p.c., oraz w konsekwencji potrącenia wierzytelności w kwocie 17.365 zł mającej

przysługiwać pozwanemu wobec powoda z tytułu szkody poniesionej w związku z nienależytym wykonaniem przez powoda na podstawie przepisu art. 471 k.c.. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż dostarczony surowiec nie miał wad, a powód wykonał należycie swe zobowiązanie, wynikające z zawartej między stronami umowy.

Stąd, w świetle ustaleń dokonanych w toku postępowania w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił, iż powód wywiązał się z warunków łączącej strony umowy sprzedaży dostarczając pozwanemu beton w ilości i jakości zgodnej z jej postanowieniami, zaś pozwany dopuścił się zwłoki w wykonaniu zobowiązania poprzez nieuiszczenie umówionej ceny zapłaty za dostarczony i wolny od wad surowiec, co w świetle przepisu art. 476 k.c. statuuje odpowiedzialność pozwanego wobec powoda zgodnie z żądaniem pozwu.

Wobec powyższego, na podstawie art. 353 k.c. w zw. z art. 535 k.c., 605 k.c., 612 k.c. należało orzec jak w punkcie I sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Paragraf 2 tego artykułu stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Niewątpliwym jest, że możliwość liczenia odsetek od kwoty dochodzonego przez powoda roszczenia jest zależna od zgłoszenia żądania zapłaty zgodnie z art. 455 k.c. który stanowi, iż jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Powód wezwał pozwanego do zapłaty za dostarczony towar wystawiając fakturę VAT nr (...) na kwotę 31.365 zł z terminem płatności na dzień 21.12.2012 r. Pozwany w zakreślonym terminie zapłaty nie uiszczył, zatem od dnia 22.12.2012 r. pozostawał w opóźnieniu w zakresie płatności całej wynikającej z faktury kwoty (31.365 zł). W dniu 15.01.2013 r. pozwany uiszczył na rzecz powoda kwotę 14.000 zł, zatem od tej daty pozostała do zapłaty na rzecz powoda należność wynosi kwotę 17.365 zł.

Z tego względu roszczenie powoda o zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 17.365 zł od dnia 22.12.2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 14.000 zł za okres od dnia 22.12.2012 r. do dnia 15.01.2013 r. Sąd uwzględnił, o czym orzekł odpowiednio w pkt I i II sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oparł o art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania – obciążając nimi stronę pozwaną jako w całości przegrywającą niniejszy spór. Na koszty te złożyły się opłata sądowa (w wysokości 869 zł, uiszczona przez powoda na początkowym etapie postępowania) oraz wynagrodzenie biegłego, a nadto wynagrodzenie w stawce minimalnej pełnomocnika procesowego strony powodowej (2.400 zł – zgodnie z §2, §6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu), powiększone o koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł) – wobec czego Sąd orzekł jak w pkt III i IV wyroku.